

***Superman
Kerst in donkere tijden
Tussen keuken en kribbe.***

Superman

Marieke Rommel

Ik kan er niet aan doen, maar ik moet met Kerst vaak aan de film 'Superman' denken. Ik weet dat ik, toen ik misschien 14 was (de film was toen al gedateerd) gegrepen was door het begin van de film.

Kwetsbaar

Hoe Superman door zijn ouders in de gedaante van een baby het heelal wordt ingestuurd om hem te redden van de ondergang die zijn beschaving tegemoet gaat. En dan zie je een kleine jongen die in een verlaten landschap terecht komt, en gevonden wordt door een Amerikaans koppel. Als je de trailer nu op YouTube bekijkt, ziet het er wel wat amateuristisch uit, stond de filmtechnologie ook niet stil..

Als kind kende ik al vroeg de echte betekenis van kerst: hoe

God zijn eigen zoon in de kwetsbare gedaante van een kind naar deze harde wereld had gestuurd. De bedenkers van 'Superman' moeten zich hierop hebben gebaseerd. Misschien vind jij de vergelijking wel vergezocht, maar als tiener zag ik hierin hoe Jezus in dezelfde kwetsbare gedaante op aarde terecht kwam, en dat beeld raakte me.

Maar weinig mensen kunnen weerstaan aan de neiging om eens in een kinderwagen die langskomt te kijken. De aanblik van zo'n zacht en kwetsbaar wezentje trekt

bijna iedereen aan. Als de verwondering dan nog beloond wordt met een zoete glimlach, dan zie je ze smelten. Eventjes vergeten ze waar ze mee bezig waren. De wereld staat even stil. En werkelijk: wat is er mooier dan iets wat zo onschuldig en volkomen afhankelijk is, nog ongeschonden en aan de startlijn van het leven? Zo'n kindje móet nog niks: alleen eten, slapen en liefde ontvangen. En iedereen zegt: geniet ervan, want dat baby'tje is zo weer groot. En het is waar, die betoverende, pure onschuld maakt binnen enkele maanden plaats voor een persoonlijkheid in miniatuur, met een eigen wil, die op zijn eigen manier voor zichzelf opkomt, zijn wil doet gelden tegenover die van andere mensen, in de eerste plaats zijn ouders.

Dat kwetsbare en onschuldige van een kind raakt mensen, wellicht net omdat onschuld zo zeldzaam is in deze wereld. Wie aan die onschuld raakt, wekt diep afgrijzen en verontwaardiging op. Ik hoop maar dat wat we hierover in 2010 hebben gehoord, ons niet afstompt, en dat ons persoonlijk en collectief geweten niet afgestompt maar scherp mag zijn.

De onschuld behouden

Jezus is als een kind naar deze wereld gezonden, omdat God de mensen door zijn liefde tot zich wou trekken. Ik denk dat het niet toevallig is dat God zich in de kwetsbaarheid van een kind heeft getoond. Bovendien is Jezus de enige die deze onweerstaanbare onschuld heeft behouden tot

hij stierf. Hij was zo onschuldig, dat het gedrag van andere, goedbedoelende leiders van het volk er lelijk begon uit te zien. Die onschuld treffen bij een volwassene, leidt dan vaak tot geïrriteerde reacties. Wanneer je steeds integer wil blijven op de werkvloer of tegenover vrienden en familie, dan wordt dat je niet altijd in dank afgenomen.

Wanneer de zon op de ramen zit, zie ik hoe nodig ze gepoetst moeten worden. Als het licht in ons hart schijnt, welke ongerechtigheden worden er dan zichtbaar? In deze Wegwijzer krijg je onder andere twee oorlogsverhalen. In het ene

Jezus is als een kind naar de deze wereld gezonden, omdat God de mensen door zijn liefde tot zich wou trekken.

zie je de oneerbare trekjes van de gelauwerde overwinnaars, de 'goede' kant in de oorlog. In het andere zien we de vijand op zijn kwetsbaarst. Geen mens heeft de volmaakte onschuld immers kunnen bewaren. Iedereen treft op een bepaald moment schuld. Net daarom ben ik zo dankbaar dat wij

door de komst van Jezus naar deze wereld de kans krijgen om ons te laten witwassen van die schuld. Dat kwetsbare kind droeg later de straf die ik verdiende.

Laten we ons over de kribbe buigen en dat kind bewonderen.

Nieuw leven

Noël Soetaert

De liefde van een moeder voor haar baby is enorm: ze zou voor hem door het vuur gaan.

Een zwangere vrouw kijkt letterlijk vol verwachting uit naar de komst van haar baby. Naar de verlossing, zeg maar.

Voor de laatste maanden kunnen zwaar zijn: de baby groeit snel en neemt veel plaats in. Het extra gewicht erbij zorgt voor minder bewegingsvrijheid, alles wordt vermoeiend en zelfs slapen lukt vaak niet meer zo goed. Wat kijkt zo'n vrouw uit naar de bevalling, de komst van dat lang-verwachte baby'tje en meteen ook de verlossing van alle ongemakken.

Wat een vreugde om dat nieuwe leven, blijdschap voor dat kleine mensje dat helemaal van haar afhankelijk is en dat ze mag begeleiden en opvoeden tot een volwassene. De moederliefde voor haar baby is enorm: ze zou voor hem door het vuur gaan. Ze heeft haar baby gewild, hem gedragen, hem op de wereld gezet. Ze heeft alle ongemakken en lasten aanvaard als noodzakelijk, en is bereid dat voor de rest van haar leven te blijven doen.

Jezus is mens geworden, Hij heeft zijn goddelijkheid afgelegd en heeft als mens op de wereld geleefd. Hij wist dat hij door zijn leven en dood het leven zou geven aan verloren mensen. Hij wist dat er hem een verschrikkelijk lijden te wachten stond. Hij wist dat hij de schuld en straf van alle zonden van de mensen op zich moest nemen, zodat iedereen die dit aanneemt, weer met God in contact kan komen.

Maar Jezus heeft doorgezet omdat we hem nodig hebben. Vooruitkijkend naar het nieuwe leven dat wij hierdoor krijgen.

Hij heeft het gedaan omdat hij ons liefheeft. Zoals een zwangere vrouw alle pijn en ongemak verdraagt om het leven te geven aan haar ongeboren kind, zo heeft hij zijn dagen als mens op aarde doorgebracht met het oog op onze verlossing. Hij wist hoe zijn leven zou eindigen, de pijn die hem te wachten stond, de gruwelijke dood die de zijne zou worden. Maar Jezus heeft doorgezet omdat we hem nodig hebben. Vooruitkijkend naar het nieuwe leven dat wij hierdoor krijgen.

La Coupole

het lot van de Tweede Wereldoorlog had zich hier kunnen afspelen.

Yvan Thomas

Zo begint het opschrift van het bezoekplan aan deze bunker uit de Tweede Wereldoorlog.

‘La Coupole’ is gesitueerd op ongeveer 5 km van St-Omer in het noorden van Frankrijk. Al van op een afstand zie je een betonnen gewelf tussen de bomen, als een immense schedel.

Het is één van de overgebleven bunkers uit de Tweede Wereldoorlog, een technisch vernuft met een wel heel onedel doel: het bombarderen van steden op grote schaal. Hier werden massavernietigingswapens geproduceerd, de beruchte V2-bommen. Het waren ballistische raketten die volgepropt werden met bijna 1 ton springstof, goed om een huizenblok in één keer met de grond gelijk te maken. Het hoofddoel was in elk geval om London helemaal plat te bombarderen, waardoor Hitler alle overzeese weerstand hoopte te breken.

We lieten ons vertellen dat deze bunker nooit echt operationeel

werd. Vooreerst waren er de voortdurende aanvallen van de geallieerden omdat zij beseften dat deze bunkers niet veel goeds voorspelden. Daarnaast besliste Hitler twee weken voordat de installatie in werking zou treden, om de V2's met mobiele installaties af te schieten. In het andere geval zouden er ongeveer twee dergelijke raketten per uur afgevuurd worden. Waarom Hitler plots van mening veranderde, blijft een raadsel. Indien deze bunkers ooit operationeel waren geworden, had de Tweede Wereldoorlog helemaal anders kunnen aflopen.

Het brein achter deze raketten was het Duitse genie Wernher von Braun, die in 1930 studeerde aan de Technische Universiteit van Berlijn. Hij was assistent van Herman Oberth bij proeven met raketmotoren die op vloeibare brandstof liepen.

Om zijn carrière veilig te stellen, werd Von Braun in 1937 lid van de NSDAP en in 1940 zelfs van de SS met de rang van Sturmbahnführer (majoor). Eigenaardig genoeg heeft hij zich nooit hoeven te verantwoorden voor zijn daden, hoewel hij wel op de hoogte moet zijn geweest van de wantoestanden in de werkkampen die voor zijn afdeling werkten. Het waren trouwens deze werkgevangenen die ook tijdelijk de werking van die bunkers saboteerden omdat zij het doel van hun opgedrongen arbeid kenden.

Toen de eerste V2 Londen trof, was de reactie van Von Braun tegen zijn collega's: "De raket werkte perfect, hoewel de besturing problemen gaf." Zijn bedoelingen waren dus duidelijk allesbehalve eerbaar te noemen. De geschiedenis leert dat Van Braun op 22 februari 1944 door de SS en de Gestapo werd gearresteerd. Hij werd door Himmler, hoofd van de SS, vals beschuldigd van communisme en pogingen om het V2-programma te saboteren. Veertien dagen daarna wisten Dornberger en Albert Speer (architect van Hitler) hem vrij te krijgen. Ze waren overtuigd dat de ontwikkeling van de V2 serieuze vertraging zou oplopen zonder Von Braun.

Het feit dat Von Braun ook slachtoffer werd van de SS, is zijn latere reputatie waarschijnlijk ten goede gekomen.

Tegen het einde van de oorlog gaf Van Braun zich over, samen met zijn team van ingenieurs. Voor de Russen waren ze bang, de Fransen zouden hen als gevangenen hebben behandeld en de Britten hadden op dat moment geen geld over voor een raketprogramma. En zo werd de keuze al gauw gemaakt om zich aan de Amerikanen 'over te geven'. De verdere geschiedenis laat blijken dat er weinig sprake is van overgave.

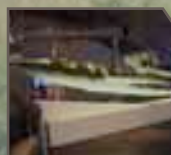
In het grootste geheim werd het team van Von Braun naar Amerika gebracht, samen met heel wat materiaal. Zo waren er meer dan 300 treinwagons met raketonderdelen en bouwtekeningen. Deze Nazi-wetenschappers zijn trouwens niet de enigen die overgebracht werden naar Amerika.

Der amerikanische Liedermacher Tom Lehrer widmete ihm einige scharfzüngige Verse, die den Opportunismus von Brauns aufs Korn nahmen [zit. in Eisfeld]:

Once the rockets are up,
who cares where they come down,
„That's not my department“,
says Wernher von Braun.

Walt Disney en
Werner von Braun

V2-bom

In Texas en later in Alabama gingen Von Braun, Walter Dornberger en 126 andere Duitse ingenieurs verder met hun onderzoek en ontwikkeling van de rakettechnologie.

In 1955 werd Von Braun Amerikaans staatsburger en later zou hij als technisch directeur van de Disney Studio's meewerken aan drie televisiefilms over de ruimtevaart. Zijn carrière bleef maar groeien totdat hij zelfs directeur werd (1960) en de geestelijke vader van de Saturnus V-raketten van het Apollo-programma in het Marshall Space Flight Center (NASA) in Huntsville, Alabama.

In 'La Coupole' wordt uitgebreid ingegaan op de ruimtevaartontwikkeling onder stimulans van Von Braun tijdens de Koude Oorlog. Maar ik moet eerlijk bekennen dat ik dit gedeelte niet heb bezocht, omdat ik het zo al erg vind dat er miljarden worden uitgegeven aan ruimteonderzoek terwijl er miljoenen mensen verhongeren. Toen ik hoorde dat o.a. een Nazi-officier in

de ontwikkeling van de ruimtevaart volledig werd gesteund door de Amerikaanse overheid, had ik er al helemaal mijn buik van vol.

Je moet weten dat, voordat Von Braun in 1945 werd opgepakt, de Amerikanen twee tunnels vonden van anderhalve kilometer lang. Tot hun verbazing stonden daar vele V2-raketten. Later vonden ze ook het concentratiekamp 'Dora' in Mittelwerke, waar slaven opgesloten zaten met als enige opdracht: raketten maken.

De Amerikaanse overheid, die beroep heeft gedaan op Von Brauns 'diensten' is zijn verleden 'vergeten'. Tja, anders zou de rakettechnologie niet zo'n vaart hebben gekend. En zo hoor je weer eens een verhaal van hoe 'de middelen het doel heiligen'.

Ik heb me al heel vaak verdiept in Wereldoorlog 1 en 2. Ik vind het fascinerend om ook na te denken over dat facet van de mens. Hoe is het mogelijk dat vriendelijke mensen, die bij iedereen een goede reputatie genieten, Nazi-aanhangers van het ergste soort zijn geworden? Hoe is het mogelijk dat genieën

Ik merk dat de mens tot heel wat in staat is, ook als het over afschuwelijke, onmenselijke daden gaat.

bommen ontwerpen die duizenden onschuldige mensen vermoorden? Hoe komt het dat liefdevolle mensen moordmachines worden? Hoe kan een overheid dergelijke moordmachines in dienst nemen om hun eigen doelen te bereiken?

Ik merk dat de mens tot heel wat in staat is, ook als het over afschuwelijke, onmenselijke daden gaat. En ik merk ook dat het eigenbelang een sponz is die over veel van die misdaden geveegd wordt. Dit kan nooit een goede basis zijn voor vergeving.

Als christen ben ik daarom maar al te blij dat wij wel een goede basis hebben voor het vergeven van onze slechte daden. God laat ons zien hoe vergeving werkt, en ons geweten spreekt. Ik moet toegeven dat ik als mens ook in staat ben om heel wat slechte woorden, gedachten en daden te produceren, waarvan ik zelf een enorme afschuw heb. **Het is waar wat in de Bijbel staat: "Iedereen heeft gezondigd en mist de nabijheid van God. Maar God is zo goed en vergevend hen weer aan te nemen zonder dat het hen iets kost en**

zonder dat zij het hebben verdiend - omdat Jezus Christus hen uit de greep van de zonde heeft bevrijd." Vertaling Het Boek. (Bijbel, brief aan de Romeinen, 3:23-24).

La Coupole is een onderaards complex in de Franse gemeente Helfaut, vijf km ten zuiden van Saint-Omers. Het werd tijdens de Tweede Wereldoorlog gebouwd en was bestemd voor de opslag en het lanceerklaar maken van V2-raketten.

Het nu nog zichtbare bouwwerk (de koepel met een diameter van 71 m; de onderaardse ruimtes; en de muren van de zaal voor het lanceerklaar maken) werd in negen maanden gebouwd.

Dag en nacht werkten hier gemiddeld 1300 arbeiders, van wie 60% Duitsers en de rest jonge Fransen en Russische krijgsgevangenen. De bewakers waren Belgen uit collaboratiebewegingen.

De uit krijtrotsen uitgegraven gangen (foto 1).

De ingang van 'La Coupole' (foto 2).

Proeflancering van de V2 (foto 3).

Krijgsgevangenen werken aan de vele elektronische onderdelen voor de V2 (foto 4).

1

2

3

4

Kerst in donkere tijden

Toen ik vier jaar oud was, beleefde ik voor het eerst bewust de tijd rond Kerst. Wij kinderen verwachtten in die tijd, 1945, geen grote geschenken of festiviteiten. Het waren meer de kleine dingen die ons op het eerste Kerstfeest na de oorlog blij maakten. Wij dachten aan de kerstboom met al zijn versieringen en lichtjes en hoe de hele kamer een speciale kerstgeur ademde.

Voor onze moeder werd in dat jaar die mooie periode van lichtjes en glans overschaduwd door een grote angst. Ze had nog niets vernomen over onze vader. De hoop dat hij nog leefde en uit zijn Russische gevangenschap terug zou keren werd steeds kleiner. De bezorgdheid over hoe het met hem zou gaan stond op haar gezicht te lezen.

Uiteindelijk wordt het Kerstavond. De spanning in onze kinderharten bereikt een hoogtepunt. Opgewonden rennen we door het huis. Opeens gaat de deurbel: de postbode brengt enkele brieven. Moeder gaat aan de tafel zitten en begint te lezen. Ondertussen springen en dansen we uitgelaten, in afwachting van het feest.

Al wij weer naar de keuken komen, slaat de schrik ons om het hart. Moeder zit te wenen met een brief in haar trillende handen. Haar tranen vallen op de brief en op de grond. Met veel moeite vertelt ze ons dat een kamerad van onze vader haar geschreven heeft dat papa in een gevangenenkamp zwaar ziek is geworden en op 15 oktober is overleden.

Hoewel wij dit bericht met onze kinderharten nog maar moeilijk kunnen vatten, voelen wij dat er iets kapot is gegaan. Iets vindt hier zijn einde. Stil drukken wij ons tegen moeder aan. Een groot verdriet vult de keuken. Het duurt lang voordat iemand iets kan zeggen. Het is doodstil. Midden in deze stemming hoor ik mijzelf nog bezorgd zeggen: "Mama, gaat het Kerstfeest nu niet meer door?"

Mijn moeder gaat rechtop zitten, slaat haar armen om mij heen en zegt resoluut: "Neen, nu vieren wij juist Kerst!" En dan zien wij hoe zij haar verdriet opzijschuift en alles op alles zet opdat wij een heerlijk Kerstfeest zouden hebben.

Kerst stopt niet omdat onze wereld zo vol droefheid, angst en zorg is. Net in deze donkere tijden wordt duidelijk waarom Jezus in deze wereld moest komen. In een wereld van verdriet en pijn, schuld en nood

moeten wij juist Kerst vieren en bij het wonder stilstaan dat God in Zijn grote liefde voor ons in deze wereld is gekomen. God heeft zich niet onttrokken aan het verdriet in deze wereld. Hij heeft alles op zich genomen, opdat nooit meer iemand hopeloos zou hoeven te zijn. Jezus wil onze wanhoop wegnemen en daartoe heeft hij zelf zijn leven gegeven: de dood heeft niet meer het laatste woord.

Het goede nieuws is dat God ons niet de rug tokeert, maar juist naar ons omziet, niet straft maar vergeeft, niet verstoot maar vertroost. Daar mogen wij op elk Kerstfeest weer aan denken: de uitnodiging van Jezus om hem als Heer en redder, vriend en verlosser te leren kennen. Hij nodigt iedereen uit tot Hem te komen en wie hem met een oprecht hart zoekt, zal hem vinden.

Alex Kühner

Wanneer alle cadeaus uitgepakt zijn

Peter Wagner

...en wat is er nog meer?

God vervult ons diepste verlangen als wij Jezus toelaten in ons leven. Jezus begrijpt ons.

Die scene zal ik nooit vergeten. Ik herinner het me alsof het gisteren was. Op kerstavond zat die kleine jongen met grote ogen op het tapijt van de woonkamer, omringd door bergen papier, lege dozen en een hele hoop geschenkjes. Na het uitpakken van elk cadeau had hij dezelfde vraag: "En wat is er nog meer?"

Een lesje in dankbaarheid

Ik zag hoe de mensen om hem heen de adem inhielden. Had dat ventje al niet meer dan genoeg geschenkjes gekregen? Had hij al niet veel meer gekregen dan zijn ouders en grootouders op die leeftijd ooit hadden gekregen? Had hij al niet meer gekregen dan goed voor hem was? Ik vond de vraag naar meer echt misplaatst. Was het niet beter die jongen een lesje in dankbaarheid en tevredenheid te leren? Ik zag de radeloze ouders elkaar aankijken. Hadden zij nog meer cadeaus moeten geven? Wat deden ze verkeerd?

De vraag 'wat is er nog meer?' wanneer alle geschenkjes zijn uitgepakt, intrigeert me. Misschien kan ze ons iets leren over Kerstmis.

Ons verlanglijstje

Maken cadeaus gelukkig? Zijn wij echt tevreden wanneer we iets eindelijk kunnen kopen of krijgen, of wanneer we eens verrast worden met een onverwachts geschenk? Of zijn we net als die kleine jongen? Worden we soms door een merkwaardig gevoel

van leegte overspoeld, zelfs wanneer wij iets heel groots en moois hebben gekregen, dat we al lang wilden? Of heb jij dat ook dat er al heel snel een nieuw item op je verlanglijstje staat? We hebben al zoveel, is het ooit echt genoeg? Komen we ooit tot een punt van 'Neen, nu hoef ik echt niks meer', nu ben ik volkomen gelukkig en voldaan met alles wat ik heb?

Het mooiste cadeau

Het verlangen naar duurzaam geluk is door de hele geschiedenis te horen en het drukt een stempel op onze tijd. Maar wie geeft het antwoord op deze vraag? Wie hoort de schreeuw naar geluk? Het antwoord geeft God zelf. Als onze schepper weet hij als geen ander wat wij nodig hebben. Want waar staan wij wanneer alle cadeaus van deze wereld zijn uitgepakt en onze ziel nog altijd schreeuwt?

In ons binnenste zit een gat dat alleen door een persoon gedicht kan worden. Dit betekent dat wij een relatie nodig hebben, iemand die van ons houdt. Daarom heeft God ons met Kerst niet iets materieels gegeven. Hij heeft een persoon gegeven: zijn eigen zoon. Een groter cadeau bestaat er niet, vraag dat maar eens aan elke ouder. God vervult ons diepste verlangen als wij Jezus toelaten in ons leven. Jezus begrijpt ons, vergeeft ons en laat ons geen dag alleen. Dit geschenk van God is niet breekbaar en ook niet met goud te betalen.

Hoeveel geschenken we zullen uitpakken of uitdelen met Kerst, is dus niet van belang. En over de prijs zwijgen we al helemaal. Het gaat erom dat wij het goddelijk cadeau erkennen en uitpakken door Jezus in ons leven te aanvaarden en met Hem te willen leven.

Niet alleen kun je de Bijbel in boekvorm bekijken, bestuderen, nalezen. Ook op internetsites kun je meer te weten komen over de Bijbel, naslagwerken, bijbelevementen, verenigingen, organisaties, enz...

Neem alvast een kijkje.

Het vlammetje brandt nog

Wegwijzer

Een vlammetje brengt wat licht in de wereld, maar het kerstkind is het echte licht voor de wereld... .

Kersttijd is kaarsentijd. Herman Van Looy uit Noorderwijk weet dat als geen ander, want het is zijn grote hobby. Jaren geleden begon hij kaarsen te verkopen voor het goede doel. De vzw Bethesda werkte toen nog met drugsverslaafden, en die maakten kaarsen als onderdeel van de therapie. Herman verkocht van kaarsen op verschillende kerstmarkten. Later kreeg hij al het nodige materiaal ter beschikking om zelf kaarsen te maken. Eerst tientallen, later honderden, en uiteindelijk produceerde hij er duizenden. Zijn artistiek gevormde kaarsen vonden veel aftrek, en Herman verkocht zijn kaarsen met veel vuur ...

Wij ontmoetten Herman samen met zijn vrouw Chris eind 2007 op de kerstmarkt van Heist-op-den-Berg. Met enthousiasme bracht hij zijn waren aan de man. Toch ging het hem niet alleen om de opbrengst. De kerstboodschap kregen de klanten er gratis bij. Een vlammetje brengt wat licht in de wereld, maar het kerstkind is het echte licht voor de wereld ... Herman steekt zijn geloof niet onder stoelen of banken.

Maar toen kwam 2008. De gezondheid wilde niet echt meer mee. Wat vage rugklachten, en pijn die niet over wilde gaan. Na wat afwachten ging Herman naar de dokter om een en ander te laten onderzoeken. De diagnose was hard: een kankergezwell in de rug.

Chris: 'Ik was net aan de telefoon toen Herman terug kwam van de dokter, maar ik zag direct dat er iets aan de hand was. Je verwacht je daar niet aan... Dat

nieuws moest wel eventjes bezinken. En toch had ik al snel het gevoel 'dit komt terug goed'. Ik heb dat ook tegen Herman gezegd.'

Een lange tijd van medische ingrepen volgde. Eerst een operatie om te zien hoe ernstig het was. Op het eerste zicht ging het om een plaatselijk gezwell, dat verwijderd kon worden. Er volgden een

'Toen Herman terug kwam van de dokter, zag ik direct dat er iets aan de hand was.'

aantal bestralingen, en de schade leek mee te vallen. Maar een paar weken later kwam de pijn terug, op een andere

plaats. Er waren dus toch uitzaaiingen. En zo begon de chemotherapie. Hermans ribben waren behoorlijk aangetast, en hij brak er ook verschillende. Uiteindelijk stelden de dokters stamceltransplantatie voor.

Ondertussen werd er in de kerk voor Herman gebeden. *'Ik ben al jaren gelovig en ik weet dat God wonderen kan doen. En dan denk je natuurlijk: Heer, waarom laat u dit gebeuren, ik ben toch uw kind? U heeft toch het beste met de mensen voor? Je moet dan toch wel eventjes slikken, en je beseft dat de dingen niet altijd lopen zoals je dat verwacht.'*

Chris: *'En toch bleef ik geloven dat het goed zou komen. Ik denk zeker dat ik dat van God gekregen heb. En dus gingen we door, van dag tot dag, in het besef dat God er ook elke dag is.'*

De zwaarste chemo-kuur vond plaats in Leuven. Wekenlang in een steriele kamer. Nevenverschijnselen, pijn, eenzaamheid, een ellendig gevoel. Aan kaarsen maken werd niet meer gedacht. Het zou al mooi zijn als Hermans kaarsje bleef branden ... Toch bleef Herman heel kalm, zo kalm dat het ook de dokters opviel. 'Wat wel tegenviel is dat ik wekenlang na de chemo me heel ziek heb gevoeld. Normaal begin je je

na zo'n drie weken beter te voelen, maar bij mij waren dat er zes. En daar lag ik dan in die steriele kamer. En dan denk je wel eens na: waarom gebeurt dit, wat is het leven nog? Je ligt daar, alleen met jezelf ...'

Ook al ging het wat trager, de therapie sloeg wel aan. Elk onderzoek liet een verbetering zien. Uiteindelijk konden de artsen vaststellen dat de kanker verdwenen was. 'Ik moet nog regelmatig op controle om te zien of er iets terugkomt. Van mij mag het nog heel lang wegblijven, natuurlijk. Intussen moet ik nog heel wat medicijnen nemen, botversterkende middelen en dergelijke.

'Vroeger ben ik jaren bij psychiaters in behandeling geweest voor mijn angsten. Totdat ik ontdekte dat Jezus die angst kon wegnemen.'

Ooit was Herman echt bang voor de dood. 'Vroeger ben ik jaren bij psychiaters in behandeling geweest voor mijn angsten. Totdat ik ontdekte dat Jezus die angst kon wegnemen en zekerheid over het eeuwige leven kon geven. Als alles gedaan moest zijn na dit leven op aarde, dan

stelt ons leven toch eigenlijk niet veel voor. Eigenlijk begint het pas met de dood. Maar natuurlijk ben ik nog graag een tijdje op aarde, bij mijn vrouw en kinderen.'

Inmiddels heeft Herman de kaarsenverkoop weer opgenomen. Dit jaar staat hij op verschillende kerstmarkten. Of hij er daarna nog mee doorgaat, is een vraag. Plannen op lange termijn worden er voorlopig nog niet gemaakt. 'Al mijn kaarsen zijn maar tijdelijk, hè. Er komt een moment dat de kaars uit is. Maar ons licht laten schijnen, dat kun je altijd, op zoveel manieren. Zeker in de Kerstperiode is dat een mooie boodschap'. Herman beschouwt zichzelf als een gelukkig mens. Voor anderen is dat vaak moeilijk te begrijpen. 'Je hebt toch kanker gehad?' zeggen ze dan. 'Ik zeg dan: geluk is maar hoe je het invult. Geluk is: het doel van je leven niet missen, in de roos schieten, dus. Ik weet dat alles in mijn leven doelgericht is, dat alles uit zal komen zoals het beeld is. En dat is geluk, dat kun je mij niet afpakken.'

(te herbeluisteren op www.erts.org; klik op 'radio', en daarna onderaan de pagina op 'Bekijk ook de oude uitzendingen in het archief'; uitzenddatum 25/12/2009)

Voor het andere boek naar ...

het goede boek

vzw uw boek- en muziekwinkel

Een enthousiast en luisterend team geeft je graag advies voor een geslaagde aankoop.

- Brugge :** Moerkerksesteenweg 56
8310 Sint-Kruis (Luc en Anke Hoedt)
050 37 54 57
brugge@hetgoedeboek.be
Di. tot zat.: 10-12u. en 14-18u.
Ma. gesloten.
- Genk :** Vennestraat 345
3600 Genk (Bouke en Karin Middelbos)
089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-13 en 14-18u.
Zat.: 10-17u.
- Gent :** Grotesteenweg-Noord 15
9052 Zwijnaarde (Dirk De Baere en team)
09 220 17 02
gent@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30u.
Zat.: 13.30-17u.
- Leuven :** Tervuursesteenweg 192
3001 Heverlee (Ger en Linda Smit)
016 25 93 83
leuven@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30u.
Zat.: 10-17u.
- Kortrijk :** Overleiestraat 16
8500 Kortrijk (Annie Thermote)
056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be
Ma. tot vrij.: 9.30-12 en 14-18u.
Zat. 9.30-12 en 14-17u. Di. gesloten.

Verzending door heel Vlaanderen

Hét adres voor alles wat met de Bijbel te maken heeft. Breng eens een bezoekje aan één van onze vijf winkels.

web: www.hetgoedeboek.be

Een ster die al lang onderweg was

Jan Leplae

naar A Slice of Infinity,
"Star of Wonder" (01/06/06),
door Betsy Childs

Veel kerststallen vertonen symbolisch een ster die boven de stal zweeft. Die ster, hoewel al deel van de vroegste overlevering rond Jezus' geboorte, is een groot mysterie. In het tweede hoofdstuk van Mattheüs' bijbelboek wordt ons verteld dat de Wijzen, heidense sterrenkundigen, de ster zagen en er op de een of andere manier uit afleidden dat de koning van de joden geboren was.

Fenomeen

Sommigen hebben het zo geïnterpreteerd dat deze oosterlingen misschien gebruikmaakten van profetieën uit de tijd van de ballingschap van de Israëlieten in Babel honderden jaren daarvoor en opgetekend door de Bijbelse auteur Daniël. Hoe dan ook, we bezitten geen verdere informatie over hoe deze wijze mannen de ster verbonden met de koning van de joden, of hoe dit fenomeen hen eerst naar Jeruzalem leidde en vervolgens naar Betlehem. Ook weten we niet hoe snel na de geboorte van Jezus de Wijzen (de zogenaamde "Drie koningen") hun reis ondernamen.

Lichtsnelheid

Maar deze ster uit het oude kerstverhaal, die vaak een belangrijke rol speelt in het kerstgebeuren, is vooral een aanwijzing dat de geboorte van Christus deel uitmaakte van een heel oud plan van God. De wetenschap leert ons namelijk dat het licht van een ster er heel lang over doet om op aarde zichtbaar te worden. Niet dat ik geloof dat God niet in staat zou zijn om in een ogenblik een nieuwe ster aan het firmament te zetten, maar volgens de normale werking van ons zonnestelsel doet een ster er jaren over voor haar licht voor ons zichtbaar wordt. De zon is de ster die het dichtst bij de aarde staat, en het zonlicht heeft maar 8 minuten nodig om ons te bereiken. Maar het licht van de sterren die het verst van de aarde verwijderd zijn, doet er maar liefst 4.000 jaar over om voor ons zichtbaar te worden!

Lang onderweg

Het Bijbelse verslag suggereert niet dat God een ster schiep net op het ogenblik dat Jezus ter wereld kwam, en dat hij het licht van die ster meteen bij wijze van wonder zichtbaar

maakte in de eerste eeuw. Het is integendeel redelijk om aan te nemen dat het licht van de ster die de wijzen bestudeerden al honderden, misschien zelfs duizenden jaren naar de aarde onderweg was. Net zoals Gods plan voor zijn beloofde Messias al eeuwenlang klaarlag, tot op de tijd van zijn vervulling. De Messiaanse profetieën van Jesaja behoren tot de meest bekende. In zijn boek schrijft Jesaja: 'Daarom zal de Heer zelf u een teken geven: de jonge vrouw is zwanger, zij zal spoedig een zoon baren en hem Immanuel noemen.' (Bijbel, boek Jesaja, hoofdstuk 7 vers 14). Een paar hoofdstukken verder staat:

**'Een kind is ons geboren,
een zoon is ons gegeven;
de heerschappij
rust op zijn schouders.
Deze namen zal hij dragen:
Wonderbare raadsman,
Goddelijke held, Eeuwige vader,
Vredenvorst.'**

Neergepend

Een paar verzen daarvoor spreekt Jesaja de volgende woorden over het kind dat zal geboren worden:

**Het volk
dat in duisternis ronddoelt
ziet een schitterend licht.
Zij die in het donker wonen
worden door een helder licht
beschenen.**

Dit mag dan pure speculatie zijn,

ik vind het mooi om te denken dat de ster van Betlehem misschien haar licht is beginnen te verspreiden zodra Jesaja met deze woorden uitdrukte wat God hem had toevertrouwd, ongeveer 700 jaar voor Christus. Wie vertrouwd is met de Bijbelse profetie weet dat gebeurtenissen uit de toekomst vaak in de tegenwoordige tijd neergepend worden, omwille van de zekerheid van hun vervulling zodra God dit beloofd heeft. In dit geval is het echter mogelijk dat de profetie al vervuld was. Het is mogelijk dat het licht al verschenen was in de vorm van een ster op honderden lichtjaren afstand!

Perfect vervuld

De geboorte, het leven, de dood en de opstanding van Christus waren de ultieme vervulling van een plan dat God al sinds het begin van de geschiedenis orkestreerde. Al van in het begin heeft God voorspeld dat een van Eva's nakomelingen de kop van de slang zou vermorzelen. Het Bijbelboek Openbaring toont ons dat Gods plan met Jezus zelfs nog verder in de tijd teruggaat, wanneer Christus er gezien wordt als *"Het Lam dat geslacht is, sedert de grondlegging van de wereld"* (Bijbel, boek Jesaja, hoofdstuk 13 vers 8, NBG '51).

Misschien dat voor sommige betrokkenen (zoals Maria, die haar eerste kind ter wereld bracht in een stal, ver weg van huis) de gebeurtenissen rondom de geboorte van Christus de indruk wekten van wanorde en chaos. Maar Gods wil, al lang daarvoor genoteerd, werd gewoon op een perfecte manier vervuld. Zo mogen de sterren niet alleen op Driekoningen een verwijzing zijn naar God,

de auteur van de geschiedenis: dagelijks mogen we eraan herinnerd worden dat de plannen van hem, die dezelfde is gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid, niet kunnen verbroken worden.

5 waarheden

die je moet weten over God

1. De mens heeft geen persoonlijke relatie met God.

Nochtans verlangt God naar een intieme en vertrouwelijke band met jou, want je bent geschapen om te leven in relatie met je liefhebbende Schepper. Hij wil je leven zinvol maken en het vullen met Zijn liefde.

2. De afstand tussen de mens en zijn Maker is er doordat de mens Hem de rug heeft toegekeerd.

God schiep je met een vrije wil. Daarbij kreeg de mens de keuze te leven in gehoorzaamheid aan zijn Schepper, met alle positieve gevolgen vandien, ofwel toe te geven aan het kwaad, met alle negatieve gevolgen vandien. De meeste mensen kiezen voor het tweede, omdat die schijnbaar de meeste vrijheid biedt.

3. We kunnen niet uit eigen kracht bij God komen.

De scheiding tussen jou en God is onoverkomelijk. De vele pogingen om de relatie met God te herstellen, lopen telkens op niets uit. Welke inspanningen je ook levert, je slaagt er niet in om zelf terug contact te maken met God.

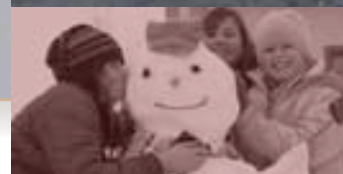
4. Jezus Christus is de brug tussen de mens en God.

Doordat je zijn geboden niet kunt houden, verdien je straf. Jezus heeft de straf voor je misstappen op zich genomen, toen Hij stierf aan het kruis. Als gevolg daarvan, kan Hij iedereen die dit erkent, vergeven. Op die manier staat er niets meer tussen jou en God in.

5. Geef je leven over aan Jezus Christus.

Als je beseft dat er een barrière is tussen God en jou, die je niet op eigen houtje kan overbruggen, geef dan toe dat Jezus Christus de brug is naar God. Hij heeft de weg vrijgemaakt en je moet dit enkel in geloof beamen. Als je dat doet, schenkt Hij je een volledig nieuw en eeuwig leven, komt Hij in je wonen en krijg je contact met Hem. Je kunt Hem iedere dag beter leren kennen, onder andere door het lezen van de Bijbel.

Geef in gebed jezelf aan Jezus. Dan ontvang je het echte leven en word je een geliefd kind van God. Voor eeuwig ...

Tussen keuken en kribbe

Redactie

In zijn jonge jaren twijfelde Paul Palmans tussen een opleiding voor timmerman of verpleger, om dan uiteindelijk voor de koksschool te kiezen ... Geen slechte keuze, want vandaag de dag geeft hij samen met zijn vrouw Philo leiding over een bloeiend traiteurs-bedrijf.

Philo heeft altijd meegeholpen in de keuken, maar ze legt zich het liefst toe op het coördineren, het controleren en het organiseren van de hele onderneming. Paul kookt het liefst, maar zorgt ook voor de orde in het magazijn en voor het onthaal.

Veel mensen in de wereld van vandaag associëren de laatste dagen van het jaar met veel en lekker eten. Wie in de voedingssector werkzaam is, moet in die periode dus flink aanpakken. *'De Kerstperiode is natuurlijk voor ons een welkome periode wat inkomsten betreft. We kunnen dan een buffer opbouwen voor de stillere periode die daar op volgt. Het is een periode vol stress, met veel kleine bestellingen, op het laatste moment. Wel hebben we in onze*

30 jaar ervaring geleerd niet te veel hooi meer op onze vork te nemen. Het feit dat we over heel goed personeel kunnen beschikken, is een enorm voordeel. Normaal duren de werkdagen een uur of twaalf, maar in de drukke tijd kunnen er

daar wel een stuk of vijf bij komen', aldus Paul.

De prangende vraag is bij dit alles natuurlijk: blijft er bij al die drukte ook nog tijd over om stil te staan

bij de werkelijke betekenis van Kerst? *'Deze tijd laat ons niet toe om er heel uitgebreid bij stil te staan, we zijn al blij als we 's avonds samen kunnen bidden of een stukje in de Bijbel lezen. Toch willen we graag de diepere betekenis van Kerst beleven', aldus Paul. En Philo vult aan: 'Kerst, het herdenken dat Jezus voor ons geboren is, is eigenlijk iets dat we het hele jaar door kunnen doen'. En wat betekent Kerst dan concreet? Paul: 'Voor mij dat wonder dat die persoonlijke almachtige God die zo groot is, die alles geschapen heeft, dat die ooit mens is geworden. Dat Hij ons tegemoet wilde komen, blijft voor mij toch één van de grootste wonderen. Het is een wonder dat mij altijd gefascineerd heeft, als kind al. Hij is klein geworden; heeft gevoeld wat het is om moe te zijn, honger te hebben, bang te zijn. En toch heeft Hij geen enkele zonde begaan.'*

Paul en Philo proberen in de Kersttijd toch altijd hun klanten iets te laten zien van de werkelijke betekenis van het Christusfeest: *'We geven de mensen ook altijd een klein relatiegeschenkje, en in deze tijd is dat een verwijzing naar de kerstboodschap'. Het is niet omdat alle aandacht naar de keuken gaat, dat de kribbe uit het oog verloren moet worden ...*

(te herbeluisteren op ww.erts.org: klik op 'radio', en daarna onderaan de pagina op 'Bekijk ook de oude uitzendingen in het archief'; uitzenddatum 16/12/2009)

Blijft er bij al die drukte ook nog tijd over om stil te staan bij de werkelijke betekenis van Kerst?

Vrede op aarde

Dick Baarssen

Het is zo belangrijk dat je het geheim ontdekt van een vrede van binnen die niet afhankelijk is van de dingen die om je heen gebeuren.

Wat gebeuren er toch vrese-lijke dingen in de wereld.

Misschien is dat altijd al zo geweest, maar met de moderne communicatiemiddelen word je er wel met de neus bovenop gedrukt. En vaak vraag je je machteloos af waar dat toch allemaal goed voor is. Zal daar nu nooit eens een eind aan komen? Waar halen sommige mensen het om nog 'Vrede op aarde' te zingen met Kerst? Er bestaan al tweeduizend jaar christenen die geloven dat dat nog eens

gaat gebeuren. Je moet wel oogkleppen op hebben en je verstand op nul zetten om dat nog serieus te nemen. Ze is ver te zoeken, die vrede.

Vrede op aarde

Tja, ik weet ook niet precies hoe de maker van dat bekende kerstlied aan die woorden kwam: Vrede op aarde, in de mensen een welbehagen. Misschien was de wens de moeder van de gedachte. Vrede op aarde en in de mensen een welbehagen, dat was best fijn om over te zingen. Maar kloppen doet het niet. Het is een christelijk lied,

dan staat de tekst misschien in de Bijbel? Daarin wordt er toch gesproken over engelen die zingen rond de geboorte van Jezus in Bethlehem? Ja, die engelen zongen inderdaad, maar hun tekst was niet dezelfde als 'Vrede op aarde'. Zij zongen: "Ere zij God in de hoge en vrede op aarde onder de mensen van goede wil!"

Daar ging het over: dat er vrede zou komen voor iedereen die van goede wil was. En die vrede is er al die eeuwen daarna geweest. Dat is een vrede die niet afhankelijk is van de omstandigheden. Een vrede in je hart. Als je die vrede hebt, dan ervaar je ook een diepe vrede met al die anderen die dat geheim ook hebben ontdekt. Ja, er is vrede op aarde onder de mensen van goede wil. En die vrede hebben ze ondanks de dingen die er om hen heen gebeuren.

Het zit vanbinnen

Weet je, vaak geven we de omstandigheden de schuld als we in de problemen zitten en geen vrede hebben van binnen. Natuurlijk spelen de omstandigheden een grote rol. Maar als je geluk daar van afhangt., dan heb je geen enkele garantie, want de omstandigheden heb je niet in de hand.

Daarom is het zo belangrijk dat je het geheim ontdekt van een vrede vanbinnen die niet afhankelijk is van de dingen die om je heen gebeuren.

Echte vrede

Maar al die oorlogen dan? Zal daar dan nooit een eind aan komen? Nee, zonder de vrede die Jezus geeft, komt daar nooit een eind aan. Want al die grote oorlogen en conflicten zijn een optelsom van alle kleine oorlogjes en conflicten bij iedereen vanbinnen. Als daar geen eind aan komt, dan blijft het dweilen met de kraan open.

Nee, echte vrede begint niet in het groot en aan de buitenkant. Echte vrede begint in je hart. Je wil moet veranderen, die moet goed worden, zodat je plezier krijgt in de dingen die goed zijn en een hekel krijgt aan de dingen die niet deugen. En dat gebeurt wanneer je Jezus uitnodigt in je leven.

God heeft nog steeds geduld met de wereld. Hij hoopt om zo te zeggen nog steeds dat de mensen de moge-

lijkheid zullen aangrijpen om die echte vrede te ontvangen. Maar de prijs van zijn geduld is wel vreselijk hoog. Dat kunnen we dag in dag uit zien op TV en in de krant. Dat kan niet lang meer duren. Daarom zeggen we wel eens: Als er een God is van liefde hè, dan moet Hij maar eens ingrijpen. Nou, dat gaat een keer gebeuren. Dan komt Jezus terug, en dan komt er vrede op aarde omdat hij dan iedereen uit de wereld zal verwijderen die die echte vrede niet wilde.

Alleen zitten we nu nog met dat bekende kerstlied. Wat moeten we daarmee? Kunnen we dat nu niet meer zingen? Ja hoor. Als we dan maar bedenken dat die vrede alleen maar daar is waar Jezus de leiding heeft, hetzij nu in je hart, hetzij straks over de hele aarde als Hij teruggekomen is.

Zijn voetafdruk

'k Heb U herkend vanmorgen.
U daalde neer deze nacht
in sterretjes verborgen
ongeschonden, witte pracht!

Heel 't landschap is bedekt
met schitterende diamanten.
't Is alles zo onbevlekt
hemels rein aan alle kanten.

Mijn voeten willen er in lopen
maar elk spoor zul je zien!
Op verse sneeuw zal ik dan hopen
zodat het weer wordt als voordien.

Zijn voetafdruk bleef toen achter.
Hij ging mij reeds voor, werd zwart,
maar ook terug wit en wachtend
uitziend op die nieuwe start!

Maria Segers
16 januari 2010

nieuwe start

www.erts.org

ERTS (Evangelische Radio en Televisie Stichting) verzorgt tv- en radiouitzendingen op de nationale zender.

De radio-uitzendingen kunt u beluisteren elke 1ste en 3de woensdagavond van de maand, om 19 uur, en in de voormiddag op christelijke feestdagen, op Radio 1.

De tv-uitzendingen kunt u bekijken op Canvas.

Wegwijzer...

is een uitgave van evangelische christenen. Er zijn wereldwijd honderdduizenden evangelische kerken. In België zijn er zo'n driehonderd door de overheid erkende evangelische kerken. (Je leest er meer over op www.alliantie.org). We geloven wat de Bijbel zegt over God en de mens. God heeft de mens lief en wil ons nieuw leven geven.

Coördinatie: Dieter Schleppi,
p/a Moerkerksesteenweg 56,
8310 Brugge.

Tel.: 050 37 54 57

Mail: wegwijzer@hetgoedeboek.be

Redactie: Johan Leroy, Marieke Rommel, Dieter Schleppi, Yvan Thomas.

Vormgeving: Jehtron Wervik

Foto: Nienke Thomas p1 (ml), p24 (bl)

© Overname van artikelen is mogelijk, mits voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ontdek de Bijbel per post

Wil je zélf eens de Bijbel lezen, en weet je niet goed hoe te beginnen?

Wegwijzer helpt je graag. We bieden je de unieke kans om een schriftelijke bijbelstudie te volgen, die je inleidt in de rijke wereld van Gods Woord.

Vul de bon in en je ontvangt van ons alle informatie.

Ja, ik wil de Bijbel ontdekken per post!

Naam: _____

Adres: _____

☐ Ik heb nog geen Bijbel (eventueel aankruisen)

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

Abonnement

Wil je een abonnement nemen op Wegwijzer?

Of wens je iemand een abonnement te schenken?

Vul de bon in, stuur 'm op, en jij of je kennis ontvangt per post voortaan viermaal per jaar Wegwijzer.

Je betaalt slechts € 7,5 voor een heel jaar.

☐ Ik neem een abonnement op Wegwijzer

Naam: _____

Adres: _____

☐ Ik schenk een abonnement

Naam en adres van de persoon die het geschenkabonnement ontvangt: _____

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

"VEEL
MENSEN
WILLEN
GOD
ZIJN,
MAAR
SLECHTS
ÉÉN
GOD
WILDE
MENS
ZIJN.

Vriendelijk aangeboden door: